

tæ in aliqua re, vel in ejus custodia, qualiter taxari debeant, n. 61. 2 t. 18 p. 2.—non videntur remissæ, etiamsi pœna remittatur propter delictum debita, n. 41 l. 4 tit. 18 part. 2.—Expensas litis debet quis solvere si injustè litigaverit, etiamsi dicat se credidisse advocatis, n. 2 in præmio, t. 2 p. 5.—Expensæ; et victus victori in eis expensis, quas victor in domo sua facere debuerat, condemnari non debet, n. 2 l. 24 t. 2 p. 5.—quæ fiunt in eundo ad dominum litis, quando procurator aliqua causa repellitur, cujus sumptibus sint faciendæ, n. 21. 22 tit. 5 p. 5.—factæ per procuratorem sine mandato agentem, quando ab ipso recuperari possint, et quando non, n. 5 et 6 l. 27 t. 5 p. 5.—et an in expensarum condemnatione propter contumaciam requiratur nova citatio n. 4 l. 8 tit. 7 part. 5.—Expensas quas faciunt testes in eundo et redeundo, quis solvere debeat; et quid si pars adversa illos reinterroget in aliquibus articulis, et qualis ratio in hoc debeat haberi, n. 17 l. 26 tit. 16 part. 5.—quas fecit emptor, etiamsi obtineat in causa, an illas sibi per venditorem reddi debeant, n. 40 l. 56 tit. 18 part. 5.—Expensæ, et an iudex debeat in expensis victum condemnare etiam in causa criminali, n. 11. 8 t. 22 part. 5.—Et an debeat victus condemnari in interesse, quod prætendi victor, quia propter litem fuit à suis negotiis advocatus, dict. n. 4.—Et an in tali condemnatione expensarum veniant cibaria, et qualiter, dict. n. 1.—Et quid si victor hospitatus fuit ab amico, ibidem.—Expensas quas victor male fecit, victus solvere non tenetur, n. 4 in finalibus verbis.—Et an victus debeat in expensis condemnari, si in principio litis fecit calumniæ juramentum, n. 2 dict. l. 8 tit. 22 part. 5.—Expensas solvere non debet ille, qui justam causam litigandi habuit, n. 5 dict. l. 8 ibi.—Et quid si in certa parte iudicii justam habuit litigandi causam, in reliqua verò non; et quid si liti cessit, dict. n. 5 in fin.—Expensas debet actor contumax solvere reo, etiamsi pro actore contumace lata sit sententia, et quales, n. 5 et 6 dict. l. 9 ibi.—Expensæ; et an indistinctè quis in expensis condemnandus sit, si sententia confirmetur per iudicem ad quem, n. 3 l. 27 tit. 23 part. 5.—deduci debent etiam à malæ fidei possessore, num. 9 l. 59 tit. 28 part. 5.—Expensas factas in re per malæ fidei possessorem, qualiter ipse eas recuperet cum rem restituit, num. 4 l. 41 tit. 28 part. 5.—Et quid si cum convenitur non exceptit de istis melioramentis, an illud opponere possit in executione sententiæ, ibidem.—Expensæ si recuperari debent, habet locum retentio rei pro illarum recuperatione, ibidem num. 4.—Quæ retentio pro expensis habet locum etiam in beneficiis, dict. num. 4.—Expensas factas à possessore majoriæ in perpetuam ipsius utilitatem vel eam ab inimicis defendendo tempore guerræ, vel eam in iudicio defendendo, an illas repetere possit, n. 4 l. 41 tit. 28 part. 5.—Expensæ factæ per bonæ fidei possessorem in fundo, quales debeant cum fructibus perceptis compensari, n. 5 dict. l. 41.—Expensas factas per possessorem majoriæ ad perpetuam rei utilitatem, an hæres teneatur eas compensare cum fructibus perceptis, dict. n. 5 ad fin.—quas fecit clericus in suo beneficio, an ejus hæres illas repetere possit, dict. n. 5

ad fin.—Expensæ an debeant compensari cum fructibus perceptis ex re à possessore meliorata, dict. n. 5 in fin. verb.—Expensas, quas poterit recuperare possessor malæ fidei, et quas non, et qua actione, n. 4 l. 42 tit. 28 part. 5.—necessarias et utiles possunt recuperari à bonæ vel malæ fidei possessore, n. 4 cum seq. l. 44 ibidem.—an possit petere fur equi, quas fecit equum alendo, dict. n. 4 dict. l. 44.—utrum repetat qui fecit melioramenta in re empta contra legis prohibitionem, ibidem. Expensæ necessariae factæ per malæ fidei possessorem debent ei restitui; et quid si antequam illæ sibi restituantur, ipse rem restituat, an postea actionem ad eas habeat, n. 2 l. 44 ibi.—ad quas usufructuarius teneatur, quales sint, et an arbitrio iudicis relinquatur, n. 4 et 2 l. 22 tit. 51 part. 5.—Expensis communibus commune negotium faciendum est, n. 2 l. 13 tit. 52 part. 2.—Quod inducit ad quæstionem de duobus dominis habentibus sub una clusa duo molendina, si unus illam reficiat, dict. n. 2 ibi.—Expensæ factæ ab universitate in prosecutione litis injustæ, an illi, qui sunt de universitate solvere teneantur, saltem si illud semper contradicunt, n. 9 l. 20 t. 32 p. 5.—Expensas per socios in refectionem rei communis factas, an ab aliis sociis possit illas recuperare, et an ad hoc sit ei necessarium, ut illud aliis sociis prius nuntiet, n. 2 l. 26 tit. 52 part. 5.—Et quid si hoc ipse sociis non fecit, sed simul in dubio, an suo vel communi nomine edificaverit, ibid.—Et quid si illud fecit animo usurpandi, ibidem in n. 5.—Expensas factas ad sponsalia contrahenda, si postea femina nolit contrahere an illas restituere teneatur, n. 2 l. 2 tit. 1 part. 4.—factas per maritum in exactione debiti sibi ab uxore dati in dotem, quis solvere debeat, n. 2 l. 15 t. 41 p. 4.—Expensæ semper in omnibus deducendæ sunt, quia nullus est casus, etc. quæ regula limitatur multis modis, n. 4 l. 27 tit. 11 part. 4.—factæ in re dotali, quales, et quando maritus deducere possit, et quando compensare teneatur cum fructibus, et qualiter, et cum quibus, n. 4 et 2 per text. ibi, l. 32 tit. 12 part. 4.—factæ in recuperanda majoria, an ab expendente postea deduci possint, dict. n. 4 dict. l. 52.—Expensas quas maritus fecit in tuendo castro uxoris, quando aliud occupare volebat, an ipse illas repetere possit, ibi n. 5.—Expensæ factæ cum filio alterius, quem pater propter necessitatem famæ alicui vendidit, an veniant in consideratione, quando filius soluto pretio, quod emptor pro eo dedit, ab obligatione serviendi liberari desiderat, n. 2 l. 9 tit. 17 part. 4.—factæ per nutritorem alicujus, an et quando ab eo repeti possint, n. 4 per text. ibi, l. 5 tit. 20 part. 4.—factæ in re subjecta restitutioni debent à faciente recuperari, et vocato imputari, quando fiunt ad perpetuam rei utilitatem, n. 4 quæst. 46 l. 10 tit. 26 part. 4.—quæ fieri debeant à patre cum filio existente in studio contra patris voluntatem, sive habilis sit, sive non, n. 7 et 8 l. 6 per text. ibi, tit. 1 part. 5.—factæ à commodatario in curando servo, vel equo commodato, an dominus servi vel rei commodatæ solvere debeat, et quando non, n. 4 per text. ibi, l. 7 tit. 2 part. 5.—factæ à famulo infirmo,

quis illas solvere teneatur, an ipse, vel dominus ejus, n. 4 dict. l. 7 ibi.—si fiant in re commodata, vel in re deposita, an pro eis res sic commodata retineri possit, n. 4 l. 9 ibi.—si fiant in infirmitate vel in funere alicujus pro eis res commodata retineri possit, ibidem.—factæ per malæ fidei possessorem causa fructuum conservandorum debent ab illo recuperari, et pro eis rem retinere poterit, ibidem.—Et quando propter expensas in aliqua re factas possit ipsa res retineri, totum illum n. 4 ibi.—Expensæ et an pro expensis factis in re deposita faciens, habeat jus retentionis, n. 4 in princ. et n. 6 l. 9 t. 2, et n. 4 l. 10 per text. ibi, tit. 5 part. 5.—factæ ab illo, à quo res retrahitur jure communionis, vel proximitatis, an sibi reddi debeant ab extrahente rem illam, n. 8 in fin. l. 55 t. 5 p. 5.—factæ per conductorem in re sibi conducta, an ab ipso peti possint locatori, et quales, et quando, gloss. l. 24 tit. 8 part. 5.—et onera, an sint communia inter socios omnium bonorum, sicuti est respectu lucrorum, n. 4 l. 6 t. 10 p. 5.—quæ deduci possint per socium ex communi, sive sit socius omnium bonorum, sive certæ negotiationis, n. 4 l. 16 t. 10 p. 5.—Et quando, ibi n. 2.—Expensas factas per negotiorum gestorem, quas, et quales, et quando à domino illas recuperare possit, gloss. l. 28 t. 12 p. 5, et gloss. l. 29 ibi.—negotiorum gestorum alicujus orphanum faciens illas pietatis causa, an postea illas recuperare possit, et ex quibus colligatur causa pietatis fuisse, n. 2 l. 53 tit. 12 part. 5.—Expensæ à fratre, vel à matre, vel avia factæ in fratrem, filium, vel nepotem, in eum, et in rebus suis, an debeant ipsis solvi, gloss. l. 56 ibidem.—Et quid in vitrico alimentante privignum, n. 4 l. 37 per illum text. ibidem, et n. 4 l. 55 tit. 14 p. 5.—Et quid in quocumque extraneo alente alicquem in domo, vel extra domum suam, ibi n. 4.—Expensas ab obside factas quis solvere tenetur, n. 9 l. 3 tit. 13 part. 5.—necessarias, et etiam utiles potest petere creditor, n. 2 l. 24 tit. 15 p. 5.—Expensæ per tutorem factæ in commodum pupilli, an sibi solvi debeat et an ipse possit bona minoris retinere quousque illæ sibi solvantur, n. 4 in fin. l. 23 tit. 15 part. 5.—funeris prius solvi debent, quam aliud debitum defuncti, et quid comprehendatur in expensis funeris, n. 5 et 6 l. 30 ibidem, et n. 4 in principio l. 2 per text. ibi, t. 11 p. 6.—funeris, an præferantur doti uxoris, vel aliis quibuscumque debitis, d. n. 6 dict. l. 50.—factæ per emptorem fraudulentum, qui dolosè ab aliquo debitore alicujus emit, an sint ei restituendæ, n. 9 l. 14 per text. ibi, t. 15 p. 5.—Expensas, quas possit hæres scribere inventario, et an illas, quas fecit litigando cum alio contendente se hæredem vel creditorem hæreditarium, n. 4 l. 8 t. 6 p. 6.—Expensæ minutæ, quæ dicantur, num. 2 d. l. 8 ibi.—Et qualiter tunc probetur hæredem expensas fecisse, an per juramentum, vel per testes, ibidem in d. n. 2.—Expensæ funeris debent prius deduci quàm hæres Falcidiam deducat, et quare, n. 4 in princ. l. 2 per text. ibi, t. 11 part. 6 et n. 5 et 6 l. 30 tit. 15 part. 5.—factæ in monumento sumptuoso defuncti, an prius deduci debeant, antequam Falcidia, dict. n. 4 in quæst. 1.—quæ fiunt in exequiis Prælati mortui, an et quales sint solvendæ

de bonis prælaturæ, vel de propriis ipsius, ibidem in dict. n. quæst. 2.—Et quid in clerico habente licentiam à Papa testandum de his, quæ ex beneficiis habuit, ibid in quæst. 3.—Expensæ quales deduci debent per possessorem hæreditatis, quando ab eo evincitur hæreditas, sive sit bonæ fidei, sive malæ fidei possessor, n. 5 cum aliis ibi, l. 4 per text. ibi, tit. 14 part. 6.—Et an malæ fidei possessor deducat expensas, cum rem restituit, si nullos fructus percepit, ibi n. 8.—Expensæ factæ per patrem cum filio in studio, an eidem imputari in legitimam suam debeant, n. 6 l. 5 per text. ibi, tit. 15 part. 5.—Et an pater cogi possit ad expensas studii pro filio, et quando, dict. n. 6 et n. 7, 8, et 9 l. 5 tit. 8 part. 5.—Et an filius mortuo patre communibus expensis studium perficere possit, dict. n. 6 in fin.—Et cujus expensis mater vel consanguineus minori suo tutorem iudici petere teneatur, n. 4 post princ. l. 12 tit. 16 part. 6.—Expensæ per denuntiatum factæ an et quando per denuntiatorem solvi debeant sibi, n. 4 et 5 l. 5 tit. 1 part. 7.—Et quando delinquens ad locum delicti remittitur, cujus expensis istud fieri debeat, n. 2 quæst. 21. 1 tit. 29 part. 7.

Expositi filii dicuntur sanguinolenti, et quare, n. 4 l. 4 tit. 20 part. 3.—præsumuntur esse de illa patria in qua exponuntur, et quis eis succedat, in dict. n. 4.—Et de pœna illorum qui illos exponunt, et à se ejiciunt, et qualis sit, ibi.—Et an pater propter expositionem amittat patriam potestatem, ibi n. 2.—Expositus filius intra quantam tempus à patre debeat peti, ut non amittat patriam potestatem, ibidem n. 5.—Et an pater teneatur expensas reddere nutritori, et quales, ibidem in n. 4.—Expositus an possit ad ordines promoveri, n. 6 l. 4 tit. 20 part. 4.

EXPRESSIO causæ an sit necessaria, quando testator rem alienare prohibuerit, ad hoc ut prohibitio teneat, num. 2 et 4 l. 44 tit. 5 part. 5.—ejus quod tacitè inerat non immutat juris dispositionem, n. 4 l. 8 tit. 12 part. 5.—eorum, quæ tacitè insunt, nihil operatur, n. 10 l. 18 tit. 6 part. 6, et n. 2 ad fin. l. 17, et n. 6 l. 23 tit. 9 part. 6.

EXPRESSUM et tacitum aliquando in eis est par virtus aliquando tacitum est majoris potentia, quàm expressum, et è contra; et quid si tractaretur de invalidando actu, n. 5 l. 2 tit. 1 part. 5.—dicitur illud, quod colligitur ex expressis, n. 5 l. 6 tit. 3 part. 6.—dicitur illud quod ex evidentibus conjecturis colligitur, n. 2 quæstion. 22 l. 3 tit. 15 part. 6.

EXPRIMERE quid debeat quis in impetratione litteræ alicujus gratiosæ, n. 4 l. 56 tit. 18 part. 5.—debet quis illa omnia, quæ, si exprimerentur, difficiliorer facerent Principem ad aliquid concedendum, ibidem.

EXPULSOR si non intret possessionem, an hoc sufficiat, ut res vitio violentiæ efficiatur, n. 2 post medium l. 4 tit. 29 part. 5.—non potest excipere de dominio, etiam contra illum, qui cum mala fide per trigesimos annos rem præscripsit, n. 5 l. 21 tit. 29 p. 3.

EXPULSUS si erat prædio, an tunc res afficiatur vitio violentiæ, n. 2 post med. l. 4 tit. 29 part. 5.—an con-

tra expulsorem, vel ejus hæredem excipientem contra eum de dominio, possit obtinere si cum mala fide rem per trigésimos annos præscripsit, n. 3 l. 24 t. 29 p. 3.

Extensio non fit, quando sumus in diversa materia ab illa in qua fit æquiparatio, n. 3 l. 19 tit. 8 part. 5.— fieri non debet ad similem causam in correctoriis, n. 8 l. 7 tit. 8 part. 6.

EXTERIORA denotant interiora, n. fin. l. 59 tit. 5 p. 1.

ÆSTIMATIO, et ad æstimationem faciendam, sive in juramento affectionis, sive veritatis, quod tempus inspiciatur, n. 8 l. 11 tit. 11 part. 5.—rei commodatæ, an faciat ut periculum rei commodatæ transeat in commodatarium, n. 2 l. 74 tit. 18 part. 3.—rerum minoris an fiat, antequam à tutore ponantur in inventario, et qualiter describi debent, n. 3 l. 99 t. 18 p. 5.—locum habet ubi res petita non potest restitui, n. 4 l. 16 t. 22 p. 3.—soluta eo quod quis rem amisit, si postea res ad dominium revertatur, an æstimationem, vel rem petere possit, n. 4 l. 19 t. 22 p. 3.—Et quid si adhuc æstimationem non solvit, et res compareat, an ad solutionem illius teneatur, n. 3 d. l. 19.—Æstimatio facit ut maritus possit dotem æstimatam vendere cui voluerit, et tunc quando illud facere possit, n. 4 l. 7 tit. 11 part. 4.—Et talis æstimatio faciet emptionem, quando à principio fuit dos æstimata cum data fuit secus si postea, ibidem.—Æstimatio dotis quando facta dicetur, ita scilicet, quod faciat emptionem, et an ambo debeant consentire, gloss. l. 16 tit. 11 part. 4.—Et quid si in plus, quam valet, æstimetur res, ibi n. 2.—Æstimatio in dubio semper facit emptionem, n. 2 l. 18 tit. 11 part. 4.—Et quid si, data re æstimata, maritus promisit dotem reddere, an tunc præcisè teneatur ad æstimationem, ibidem.—Et quid si maritus velit rem æstimatam reddere in eadem bonitate, et non æstimationem, an sit audiendus, ibid.—Et quid si res æstimetur constante matrimonio, ibid.—Et an valeat pactum, ut re data in dotem æstimata, periculo sit mulieris, dict. n. 3 l. 18 tit. 11 part. 4.—Æstimatio rei dotalis facta tantum ut cognoscatur rei data diminutio, vel augmentum, an obliget maritum ut ad damna teneatur, n. 2 l. 19 ibi.—Et quid si vir de voluntate uxoris vendat fundum in majori pretio, quam fuit æstimatus, ibidem.—Æstimatio an faciat emptionem quando illæ res æstimatæ dantur, tunc sit conventum, quod eadem res reddantur, habita ratione augmenti vel diminutionis, ibidem.—Et quid si ita expressè, ut dictum est, istud non dicatur, an intelligatur, ut res reddatur habita ratione augmenti vel diminutionis, ibidem.—Et quid si res non deterioraretur, in substantia, sed in pretio, vel è contra, et de qua deterioratione istud debeat intelligi, ibidem n. 3.—Æstimatio rei dotalis si fiat ante nuptias, et nuptiis adhuc non sequitis pereat res, cujus periculo pereat, n. 4 l. 22 ibi.—motui an fiat secundum tempus in quo duravit carestia, an verò secundum communem æstimationem, n. 2 l. 8 tit. 1 part. 5.—Et an fiet secundum valorem rerum illius loci, in quo datum fuit, an verò secundum valorem loci in quo postea petitur, ibid. n. 3.—Æstimatio an crescat à tempore usque ad sententiam, et an post. dict. n. 3 dict. l. 8 tit. 1 part. 5.—

an crescat ex eo quod fuid extra judicium interpellatus, si postea non solverit, n. 4 ibid.—si sit soluta à commodatario domino rei sibi commodatæ, quæ res amissa fuit, si postea illa apareat, qualis actio sibi detur, n. 1 l. 8 tit. 2 part. 5.—Et res debet æstimari cum qualitatibus suis, n. 6 l. 36 tit. 5 part. 5.—Æstimatio rei an debeatur quando quis ex illa portagium non solvit, si postea res illa casu pereat, n. 8 l. 6 tit. 7 part. 5.—an debeatur, quando hæres non potest emere rem alienam alicui per testatorem legatam, et quid de jure Canonico, num. 3 l. 10 tit. 9 part. 4.—an debeatur, quando legatur aliqua res majoræ, et quando, dict. n. 3, et n. 4 quæst. 181. 10 tit. 26 part. 4.—an debeatur quando res dotalis legatur, sive ab extraneo, sive per maritum, dict. n. 3 quæst. 5 dict. l. 10.—an debeatur quando à testatore legata fuit res, quæ legari non poterat, n. 3 l. 15 tit. 9 part. 6, et ibi n. 8 et n. 10.—an debeatur forensi, quando sibi fuit relictum legatum, quod ipse capere non poterat, dict. n. 10 dict. l. 15.—Et si mulier æstimatas in dotem marito dedit si illæ postea à marito sibi legentur, an ipsa res illas et earum æstimationem habere debeat, n. 3 quæst. 2 l. 16 tit. 9 p. 6.—Et an, et quando possessor hæreditatis, à quo evincitur, teneatur ad æstimationem fructuum ipsius hæreditatis, quando fructus restituere non potest, n. 2 cum aliis ibi, l. 4 tit. 14 part. 6 per text. ibi.—Æstimatio damni dati per aliquem, qualiter fieri debeat, et quibus expensis, gloss. l. 18 per text. ibi, tit. 15 part. 7.—Et an cum juramento actoris, et judicis taxatione, ibidem in n. 4 per illum text.—Et in æstimatione damni non singulare pretium, sed commune est attendendum, dict. n. 4 in fin.—Æstimatio damni dati per gregem alicujus in agro alieno, qualiter fiat, et qualiter æstimabitur damnum datum in frumento, quando adhuc erat in herba, n. 1 cum sequent. l. 24 per illum text. tit. 15 p. 7.—Et quando datum sic æstimatum ad dominum, vel ad ejus pastorem pertineat, ibid. in n. 2 per illum text.—Et quid in pastoribus clericorum, vel quando pastor detinere non potuit, dict. n. 2.—Et quid si dominus velit animalia dare pro noxa, et quando ad hoc teneatur, vel ad emendam damni, n. 3 et 4 dict. l. 24 per text. ibi.

EXTRAHERE, et de extrahente rem jure communionis vel proximitatis, gloss. l. 53 tit. 5 part. 5.—Et an talis extrahens teneatur refundere omnes expensas quas fecit in re is, à quo retrahitur, ibi n. 4 in fin.

EXTRANEUS clericus quis dicatur, n. 1 l. 21 tit. 6 p. 1.—hæres, v. in verbo HÆRES.—An possit appellare pro extraneo ad mortem damnato in ejus contumaciam, n. 2 l. 6 tit. 23 part. 3.—Et an sine condemnati voluntate apellationem prosequi possit, sicuti potest cognatus, ibidem in n. 5.—Extraneus si mulierem dotaverit neque stipuletur sibi dotem reddi soluto matrimonio, dos ad mulierem tunc pertinebit, n. 4 l. 8 tit. 11 part. 4.—Et an istud procedat, si extraneus dotem pro muliere promittat, ad quam nullam affectionem habet, ibidem.—Vel si dives sit, n. 6 l. 30 tit. 11 part. 4.—Et quid si subesse possit alia causa, quando donationis, quia hoc non obstante donare præsumitur, dict. n. 6 dict. l. 30.—Extraneus si dederit dotem pro aliqua mu-

liere, an ipsa mortua, relictis filiis illius matrimonii, ex tacito pacto dos filiis debeatur, licet hæredes matris non sint, n. 7 dict. l. 50 tit. 14 part. 4.—si simpliciter dotem pro aliqua muliere dederit sub stipulatione reddendi sibi, vel mulieri, vel hoc non dicto, cui dos restitui debeat; et quid si stipuletur sibi reddi soluto matrimonio, an hoc casu habeat tacitam hypothecam pro restitutione dotis, ibi n. 8.—Et an qui dotem restituere debet, habeat ad hoc annum, n. 3 l. 31 ibi.—Extraneus si promittat dotem marito mulieris, an agat maritus tantum, vel etiam mulier, n. 6 dict. l. 50.—si mulieri dotem simpliciter dederit, an ad illum dos matrimonio soluto reddi debeat, vel non; quod cum multis extensionibus et limitationibus requiritur dictus, n. 6.—dotans mulierem, si sit ipsius negotiorum gestor, an tunc de bonis suis donare videatur, dict. n. 6 dict. l. 50 tit. 11 part. 4, et d. n. 4 l. 8 ibid.—si dotet filiam alterius, qui est absens, vel detentus in carcere, an ipse postea dotem à patre ipsius recuperare possit, ibi n. 4 l. 8 tit. 11 part. 4, et n. 6 l. 30 ibi.—si nomine dotis donationem faciat, an possit illam revocare, si contra eum in ingratitudo committatur, n. 1 l. 10 tit. 4 part. 5.—si cum pecunia minoris rem sibi emerit, an illam suam faciat, n. 4 l. 49 tit. 5 p. 5.—Et quid si rem emat cum pecunia ecclesiæ, ibi n. 6.—Extraneus si cum pecunia dotali alicujus mulieris rem sibi emerit, an illam suam faciat, ibidem n. 9.—Et an valeat statutum per quod disponitur quod res non possit vendi extraneo, nisi prius requisito consorte, n. 6 l. 53 tit. 5 part. 5.—Extraneus si sit clericus, qui emit rem ab aliquo, an ab alio consors in illa re possit rem retrahere, n. 8.—si promittat pœnam pro matrimonio contrahendo, an illam solvere teneatur, si matrimonium non contrahatur, num. 1 l. 39 per text. ibi, tit. 11 part. 5.—alimentans aliquem, an illud, quod cum alendo fecit, ab ipso repetere possit, sive eum alat in domo sua, vel extra domum, n. 4 l. 57 per text. ibi, tit. 12 part. 5.—possessor, si neget rem ab eo possessam fuisse antea creditori loco pignoris obligatam, quid tunc creditor probare teneatur, et an sufficiat probare debitorem illam rem possedis, licet non probet illum esse dominum, n. 1 l. 18 tit. 13 part. 5.—dotans mulierem, si paciscatur sibi dotem restitui, an tunc habeat hypothecam in bonis mariti, n. 2 ad fin. l. 23 tit. 13 part. 5.—an possit filio furioso exemplariter substitui, et quando, et an iste excludat matrem pupilli, n. 7 et 8 l. 11 tit. 5 part. 6.—Et an filius exheredatus habeatur pro extraneo, n. 3 l. 1 tit. 7 part. 6.—Extraneus mulierem de adulterio accusare non potest, sed solus maritus, n. 7 quæst. 2 l. 1 tit. 9 part. 7.

EXTRAORDINARIA puniatio quando locum habeat; vide regulam generalem, n. 6 l. 11 tit. 23 part. 4.

EXTREMA-UNCTIO datur à Sacerdotibus tantum, n. 1 l. 8 tit. 4 part. 1.—fieri debet oleo benedicto, in ipsius tamen defectu fiet cum chrismate, n. 1 l. 69 tit. 4 p. 1.—fieri non potest cum oleo non consecrato, ibidem in fin.—recipi debet à Presbyteris, non verò à laicis, etiam instante necessitate, n. 3 dict. l. 69.—contemni non debet, et de ejus bonis, text. in l. 70 ibidem.—quibus neganda sit, gloss. l. 71 tit. 4 part. 1.

FABRICA qui significet, et de fabrica ecclesiæ, gloss.

l. 11 tit. 10 part. 1.—ecclesiæ in ipsius reparatione consumi debet, non verò in ornamentis ecclesiæ, vel aliis, n. 1 ibidem.—jure antiquo et hodierno, quæ, et quanta in quibuscumque ecclesiis esse debeat, ibidem.—ecclesiæ, quando ecclesia reparatione non eget, an in alios usus possit consumi, ibidem in n. fin.—Fabricator falsi instrumenti, et an credatur ille, qui eum produxit, n. 2 l. 28 tit. 1 part. 7.—Fabricantes falsam monetam qualiter puniantur, n. 2 et 3 l. 9 per text. ibi, tit. 7 part. 7.

FACERE est quid difficile, tollere autem jam factum est res facilis, n. antepenult. l. 18 per text. ibi, tit. 1 part. 1.—Facientes illud quod fieri non debet, quis magis veniat puniendus, ille qui scienter fecit, vel ille, qui ignoranter fecit, n. 2 l. 41 tit. 6 part. 1.—Faciens consecrare ecclesiam ante suam donationem, patronus dicitur ipsius, et tenebitur eam dotare, et quando, n. 2 l. 3 tit. 10 part. 1.—Facientes hastiludia an peccent mortaliter, num. 1 leg. 10 tit. 15 part. 1.—Faciens majoriam in unum ex filiis, eum non nominando, cum plures filios haberet, de quo filio intelligatur, n. 1 l. 2 tit. 15 part. 2.—aliquid in alterius præjudicium, neque in ipsius commodum, juvari non debet, gloss. l. 19 per text. ibi, t. 33 part. 3.—Facere pontem de novo qui vicini teneantur, vel eam reficere, n. 3 l. 20 tit. 32 p. 3.—ineptè, vel non facere, æquiparantur, n. 15 ad fin. l. 10 tit. 5 part. 6.

FACTUM à iudice à toto populo factum esse videtur, gloss. fin. l. 1 tit. 2 part. 1.—contra prohibitionem Papæ, an teneat, gloss. fin. l. 23 tit. 5 part. 1.—ubi interpellat, alia interpellatione opus non est, n. 3 l. 4 per text. ibi, tit. 19 part. 2.—Et ex facto jus oritur, n. 12 l. 2 tit. 21 part. 3.—Et an obligatus ad factum liberetur præstando interesse, quando in hoc jam præcessit sententia, n. 3 l. 5 tit. 27 part. 3.—Et in facto proprio etiam de longinquo, an sit probabilis ignorantia, et quando, n. 1 et 2 l. 14 tit. 29 part. 3.—Factum palam ratione exempli gravius punitur, quam factum clam, n. 2 l. 1 tit. 15 part. 2, et num. 3 in præmio tit. 3 part. 4.—publicè omnibus notum esse creditur, n. 1 l. 5 per text. ibi, tit. 9 part. 4.—Principis semper creditur factum secundum jus et decenter, non verò præsumitur factum de plenitudine potestatis, n. 2 l. 6 t. 23 p. 4.—et omne illud, quod potest fieri per contractum, potest fieri per iudicem, n. 4 in fin. l. 52 t. 5 part. 5.—Factum alienum si aliquis stipulando promiserit, ad quid teneatur; et quid si talem promissionem firmaverit juramento; et quid jure hodierno, attenda lege Ordinamenti, n. 1 l. 11 per text. ibi, t. 11 p. 5.—Et quid si fecit quantum potuit, et ille tertius faceret, et ille facere noluit, an liberetur à pœna, vel interesse numero 2 dict. l. 11 t. 11 part. 5.—Factum interveniente minore dolo, an rescindatur, sicuti factum, intervenienti minore metu, n. 2 l. 28 tit. 11 part. 5.—nisi promittatur per principalem debitorem, an si fidejussor pecuniam promissit, teneat fidejussio, n. 1 l. 6 t. 12 part. 5.—Facta omnia